

CA-NOSTRA

* * * ANY SEGON, NÚM. 71 * * *

SETMANARI POPULAR * * *

INCA, 30 DE JANER DE 1909

L'ABC DEL REGIONALISME

IV

MALLORQUINISME Y CATALANISME

Si Mallorca es, com hem explicat, una de les regions naturals de Catalunya, el regionalisme mallorquí es senzillament una variant del catalanisme. Això es clar com l'aigua.

No hi ha cap oposició entre mallorquinisme y catalanisme. Hi ha infelissos qui pensen que per esser català s'ha de deixar d'esser mallorquí: amb això demostren no haver entès res. Com més mallorquins, més catalans serem. Com més se purifiqui Mallorca y se despulli de tot lo postís, foraster y mal empeltat qui la desfigura, més ressaltarà la semblança amb les regions germanes de Catalunya, perque l'antic fons català apareixerà més al descobert.

Mirau l'exemple del idioma. Els nostres escriptors l'han despulcat dels ressabis castellans qui l'enlletgien y li han retornat l'antiga noblesa, restaurant paraules y formes clàssiques; y la nostra llengua, tant com s'es tornada més pura y més noble, s'es anada tornant més catalana, segons diuen els mallorquins enemics.

Es que per això ha deixat d'esser ben mallorquina? Al contrari, molt més mallorquina que antes! per més que alguns mallorquins que a qui es estrany el llenguatge de Ramon Llull y qui desconeixen del tot els nostres clàssics, (valentes autoritats!) pensin lo contrari. Perque n'hi ha qui's figuren que l'únic mallorquí vertader es el que parlen les plassejades y que se llegeix a certs paperots satírics.

LE QU.

LA RELIQUIA

*Faune mutilat,
brollador aixut,
jardí desolat
de ma joventut...*

*Beneida l' hora
que m'ha duit aquí.*

*La font qui no vessa, la font qui no plora
me fa plorà a mi.*

Sembla qu'era ahí

que dins el misteri de l'ombra florida,

tombats a la molsa,

passàvem les hores millors de la vida.

De l'aigua sentiem la música dolça,

*dintre la piscina guaitàvem els peixos;
cullíem poncelles; cassàvem bestioles,
y'ns fèyem esqueixos,
muntant a la branca de les etzerotes.*

*Ningú sap com era
qu'entre l'esponera*

*del hort senyorivol,
fentlo més ombrívol,*

creixia la branca d'antiga olivera.

Arbre centenari,

amorós pontava la soca torsuda,

perque sense ajuda

poguéssem pujarhi.

*Al forch de la branca senyora y majora
penjàvem la corda de l'engronsadora,*

y, venta qui venta,

folgàvem y rèyem, fins que la vesprada

la llum esvahia de l' hora rüenta,

de l' hora encantada.

Somni semblaria

el temps qu'ha volat

de la vida mia,

sense les ferides qu'al cor ha deixat;

sense les ferides que's tornen obri

quant veig que no vessa

ni canta ni plora la font del jardí.

Trenta anys de ma vida volaren depressa,

y encara no manca

penjat a la branca

un tros de la corda de l'engronsadora,

com trista penyora,

despulla podrida d'un mon esbucat...

Faune mutilat,

brollador aixut,

jardí desolat

de ma joventut.

JOAN ALCOVER.

(Aquesta composició forma part del bellíssim llibre de poesies que amb el títol de *Cap al tard* acaba de publicar son autor.)

LA CIENCIA Y L'AMOR

Com temps arrera demostrà l'ilustre Brunetiere la bancarrota de la Ciencia divorciada de la Fé en la curació dels mals de l'Humanitat y en el seu progrés veritable, aixís ara ha quedat demostrada, ab el cataclisme de Sicilia y Calabria, lo que podríem dirne—per més que sia un poc crúu—l'ignorancia de la Ciencia. A qualsevol se li acudeix que ab tant com s'es avençat en l'investigació de totes les

forces naturals, sia encara tant atraçada la previsió dels fenòmens sísmics. N'hi ha per fer abaixar el cap a l'orgull dels que ho volen resoldre tot y explicarho tot ab la Ciencia, com si per aquesta ja no hi haguessen secrets ni impossibles.

L'A. de Boisandrè, redactor de *La Libre Parole* ho ha fet notar aquests dies ab cruel oportunitat.

«Lo que sobrepuja encara l'horror que'ns inspira aquest caos, es pensar que la Ciencia, la Ciencia tant ridicolament vanitosa, tant absurdament orgullosa de ses observacions, dels seus càlculs, dels seus instruments perfeccionats, no havia previst absolutament res d'aquest tràsvalsament espantós. Cap Observatori anunciá, ab una hora tant sols d'anticipació, ni el tremolor de la terra, ni el moviment del mar.

Aquesta Ciencia que's jacta d'haver apagat les llums del Cel, es sempre la Ciencia del astròlec que's deixa caure al fons d'un pou».

La Ciencia va cada día més de dret a la conquesta del ayre, sap tots els moviments siderals y pot predir ab molta antelació y ab precisió absoluta els eclipses; mes de les causes y formació dels moviments telúrics sap molta poca cosa y absolutament ignora quant y com han d'efectuarse terratrèmols com els d'aquest cataclisme d'Italia.

L'orgull cega l'home; el qui's té per rey de la Creació y es pensa ja tocar ab un dit al Cel; no veu que té'l seu trono de fane y encara esposat a passar per uy a l' hora més impensada.

Els sabís infatuats, que volen saberho tot y explicarho tot prescindint de la Causa Primera y de la Lley Suprema de tots els sers, continuarán ab les seves pretensions y acreditarán una vegada més la frase del Apòstol: la Ciencia infla. Mes si la Ciencia infla, la Caritat edifica.

Ara está veyentse lo que pot l'Amor, lo que fa aquest noble sentiment humá, sobre tot quan l'anima y transforma la força sobrenatural de la Caritat. Els camps desolats de Sicilia aont feu cantar Teócrit els pastors dels seus idilis ab cants immortals, aquelles abans florides regions de Calabria avuy convertides en ruines y desolació, son testimoni de les maravelles que la Caritat hi realisa per medi de bisbes com D'Arrigo y Morabito que corren d'una banda a l'altre com àngels del consol, aixecant l'esperit abatut dels sobrevivents de la catástrofe, establint per tot arreu tendes de campanya y cuynes econòmiques,

per cobrir als qui han quedat sense llar y alimentar als famolencs. Y al costat d'aquests y dels demés bisbes, sacerdots y seglars, mariners y soldats, dames de l'aristocràcia y religioses, tothom treballa en fer més lleugeres les penalitats de les víctimes y manco horribles les conseqüències de l'espantosa catàstrofe.

Y a Roma, a la veu del Papa y del Govern, com en les demés ciutats d'Itàlia a la veu de llurs autoritats s'obrin els cors y les boques per abocar a raig fet, com les necessitats exigeixen, ausilis de tota casta. Y els orfanistes obrin ses portes per acullir malalts y les cases riques adopten per fills els orfes, y el Papa converteix en hospital l'hospici de Santa Marta y proporciona llits, metges y medicines per centenars de malalts.

Aquesta generositat del Papa, junt ab l'esplèndida oferta qu'ha fet als bisbes dels territoris castigats pel flagell horrible, ha merescut la felicitació fins del *Sindaco* de Roma, el juheu y masó Nathan, qui trobantse a Santa Marta ab el Cardenal Merry del Val el saludá ab cortesia y li digué que trametés al Papa l'expressió del seu agrahiment.

El dolor general ha omplert abismes y fet oblidar discordies, y la Caritat més forta que la mort, més poderosa que la Ciència, sabrá curar les llagues y restaurar totes les ruïnes.

M. Dausa.

FESTA DE LA CANDELERA PURIFICACIÓ Y PRESENTACIÓ (Fragment)

Després de la lley mosaica (LEVIT, XII), la dona que havia duyt a n-el món un infant, romanía impura per espay d'una semana sencera, i, a n-els quaranta dies havia d'anar a n-el temple a demanar sa purificació. Si aquest fiy era'l primogènit, ja era *sant p'el Senyor*, es a dir, consagrat a n-el servici de Jehová. D'aquesta manera, eczígint les primícies de la familia axí com havia demanat les primícies dels bens de la terra i dels animals domèstics, Deu confirmava'l seu domini suprem damunt Israel. El primogènit, idò, pertanyia a n-el Senyor, i no a son pare: i per tots aqueis primogènits de les diverses families es que el culte oficial havia d'esser tributat a Jehová. Lo que hi ha, es que una lley especial havia ordenat que la tribu levítica compliria, en son lloc, les funcions sacerdotals (NOM III): encara que aqueixa substitució no se va fer mes que am la condició de que'ls fiys majors fossen oferits dins el temple i rescatats ademés am la paga de cinc monedes (sides, equivalents a quinze fr. poc més poc manco). Una tal consagració simbòlica, en la qual, en nom del Senyor, un Sacerdot prenia possessori de l'infant i no'l tornava a sos pares fins que rebia l'ofrena redentora, bastava per que se mantenguessen els drets de Deu y els devers de cada familia dins la teocràcia jueua.

Idò, quant vengué el die qui feya quaranta, Maria y Jesús, bax la cura de Jusep, pujaren a n-el temple: la mare per purificarse, el fiy per consagrarshi a n-el Senyor. Es segur que ninguna d'aquestes formalitats tenia raó d'esser en aquell cas; que Maria, qu'havia concebut i donat a llum, fora de la lley comuna, estava eczenta de tota màcula; que Jesús, qui era realment el Fiy de Deu i son Sacerdot, no havia mester consagració alguna: empero la humilitat, el silenci prudent sobre l'obra divina, el respecte absolut de la

lley s'avenien maravellosament amb el caracter de reservat, de modestia i de pietat de Maria, molt més, molt més que am la revelació abans d'hora dels misteris celestials o una proclamació imprudent de ses prerrogatives maternes. Ella vengué, idò, com una dona impura, a les portes del temple i un sacerdot l'aspergí am sang. No poguent oferir un xotet, ofrena legal de les families riques, doná l'ofrena de les pobres que eren dues tórteres o una pareya colomins: i axí li fou llevada oficialment la impuresa legal qu'ella estava ben enfora d'haver contreta.

Després d'ella, l'Infant va esser presentat a n-el Senyor com la víctima davant l'altar, i el Sacerdot, per cinc sides, cregué sens dupte, rescatarlo. No sabia que, aquesta vegada, la redenció condicional era ilusoria, desde'l moment que'l qui s'oferia era divinament senyalat per substituir per sí propi l'humanitat sencera, y durla al servici de Deu. Per dret de naxensa, Jesús era'l Gran Sacerdot universal, únic capás de reconciliar el cel am la terra. Y com tota la tribu levítica no hauria estat suficient per suplirho: vet-aquí perque venia a constituirse, aqueixa diada, víctima de son sacerdocí.

La cerimonia anava a acabar, sense que res hagués fet corre el vel d'aparent vulgaritat que ocultava dues vides en el fons tan extraordinaries i tan plenes de Deu. El sacerdocí oficial, esclau del formalisme farisaic y tudat completament en lo espiritual, havia cuidat el «Sancta Sanctorum» sense sospitarne la grandesa. En camvi, dues ànimes del poble, justes y fundament religioses foren inspirades del cel per parlar en lloc seu, y desitjar la benvenguda a n-el Salvador d'Israel. Simeon, un vey, ple de justícia y de temor de Deu, era un d'aqueis creyents feels qui veyen am molta pena com prevaricava Israel y com estava esclava bax del jou estranyer. En comunicació estreta am Deu, ell li havia demanat més d'una vegada qué serien les promeses fetes, y Deu li havia fet resposta en el secret de son cor: «Espera, d'aquí a no gaire temps arribará el meu Messies». Y Simeon, tot ple d'esperansa, vetlava per saludar dins la fosca del futur l'enviat celestial qui tant s'estorbava. Mes, aquell die, per una influencia sobrenatural, ell havia entrat dins el Temple. S'hi havia oferit un primogènit a n-el Senyor. Y mira l'infantó y mira a sa mare, oh! y la seua ànima sentí un llarg estremiment. D'on surt aquell infant, demana ell. De Betlem? Y de Betlem en sortirá el Messies! Allá es aon anirán els Reys d'Orient, conduits per l'estrella maravellosa! Llevors demana l'honor d'aguantar una estona'l inenudoy en sos brassos per veure'l de més aprop. Y, tot just que'l contempla, diuli l'Esperit de Deu en el fons del cor: «Ja he complit la promesa, tú tens el Salvador d'Israel». De prompte, la fe del novell patriarca s'eczalta, sos uys pujen al cel amb una expressió d'agraïment, i son cor li batega d'entusiasme: «Ara, Senyor, diu ell, dexau morir vostro servidor en pau, segons la vostra promesa, perque ja mos uys han vist el Salvador; el Salvador qu'heu apareyat per anar davant tots els pobles, y será la llum qui los ilumini i la glòria d'Israel, el vostro poble» Axí digué: el sant vey, bax de l'inspiració divina trobava l'accent solemniat, la frase lírica, la paraula original i casi enigmática dels antics profetes.

Tot escoltantlo, Jusep y Maria en romanien marvellats. De prompte, el sant vey, el front del qual carregat d'anys semblava esplendent d'una glòria de cel, se girá de cap a ells i quant los hagué beneits, s'endressá a Maria. L'instint profètic li deya que, ella, encara que mare verdadera, solament estava unida a Jesús p'els lligams de la sang, mentres que ni

axò la unia am Jusep, son pare d'ell adoptiu, puis no hi estava més qu'amb els del cor. «Vet-aquí, continuá Simeon, qu'aquest ha estat posat per ruina y ressurrecció de molts a Israel. Ell será una senyal, que malavetjarán contradir. Y a tú, una espasa aguda penetrará la teua ànima, perque's descubresca l'interior de molts». Oh! aquestes prenòstiques de Simeon s'han de complir. Desde'l comensament de sa vida pública y en sa acció primera dins Israel, Jesús será per uns pedra d'escàndol, mentres que per uns altres principi de ressurrecció. Desseguida se formarán les dues partions, profundament oposades, i entre elles, ell s'alsará damunt la creu, com a senyal qu'aqueis voldrán defensar i aquells contradir. I Maria al peu de la creu, sufrirá les angunies de la mort. Tal es el drama terrible, qui haurá acabat d'abassar únicament el poble jueu qui finex; sino que será manifestat a l'humanitat sencera, que es la verdadera Israel; que es eminentament la fiya de Deu: i encara avuy veym, entorn de la creu, a aqueis tombar y a aquells renexer. Es que la gran senyal de contradicció de totes les edats, de tots els pobles, de la filosofia i de la ciencia, de la literatura; de l'eloquencia, de nostres institucions polítiques i del pensament en totes les formes, es aquest: Cristo. Aquest es el signe, qui sense may dexar els homs indiferents, fa esclatar davant tothom o el bé o el mal qui s'amaguen en el fons de les ànimes, i fatalment inspira o l'amor o l'odi. El sant vey de barba blanca havia llegit molt be l'història del pervenir.

É. LE CAMUS.

NOSTRO CONCURS

Entre'ls treballs presentats, el que a judici del jurat es estat més digne de premi es el qui du per titol «Els caragols de CA-NOSTRA», y per firma *El caragoler*. Per tant se li adjudica el premi.

No'l publicam integrament perque resulta una mica desigual, però per aquests fragments veurá el lector el fondo sentit moral de la seva interpretació.

«Aquell, per humil y desmayat que sia,— diu parlant dels caragols rampants,— qui sap pujar y aguantarse amb seguretat, molt sap y pot. Si no li falta voluntat podrá fer maravelles, y mereixerá major alabansa el caragol quant s'es elevat y ha posat la seva «casa» a gran altura, que un au cell que s'hi tira d'una volada. El mèrit está més en la paciència y perseverancia, que no en tenir ales y poder volar; en esforsarse y suplir amb constancia la flaqueza, que en tenir bones qualitats que res han costat y no aprofitarles.

«Dos caragols qui fan via costa amunt, sense tornar arrera, ni tórter la petjada, sense desbocarse ni perdre passa, banya desplegada mirant enfora, despresos de quant hi ha abaix y afanyantse per arribar a l'altura, par que diguen: lo que feim, feisho voltros... ¿Vos sembla que anam a poch poch? Idò heu de sebre que *més via fa un caragol qui no s'atura que un cavall qui no parteix*...»

Al final endressa tot això afectuosament a «CA-NOSTRA» amb uns termes que li agraim molt.

El jurat concedeix ademés menció honorífica a *Un des puig de ses bruixes* y a *Una*

viuda negra, pels treballs respectius. Aquesta última ha posat en el seu molta malícia. Hi ha unes alusions a n-els mallorquinistes ben entesos que, si les publicàvem, disgustariem molta gent.

ELS CARAGOLS DE CA-NOSTRA

Les banyes des caragols de CA-NOSTRA! Quantes hores m'he passades, el periòdic al davant meu, estés a sobre la meua taula de caoba, mirant fitxo, molt fitxo aquelles fulles, aquells caragols y aquelles banyes.

Y com més mirava, més indescrïbles me semblaven. ¿Que deuen significar, Deu meu, aqueixes banyes? Perque, els caragols... passin... CA-NOSTRA amb sos caragols... que passi també. Però ¿per qué dimontris aquests caragols han de tenir ses banyes tan llargues, y tan dretes, y tan ben fetes? Y com més anava més m'empenyava a descobrirho, y a perdre temps, perque com més anava, més llargues, més dretes y més banyes me pareixien. S'era fet per mi asunto de la negra honrilla. Y may per may, maldament no caiguessin unes d'or, ni fes terratremols, ni la mar se mogué, ni les estrelles caiguessin, ni el cel passás per uy, may deixaria jo un asunto tan interessant, tant profitós y tant artístich.

Les banyes... Les banyes... Y al menjar pensava que tot eren caragols y que fins y tot men feyen una indigestió... Y anava a dormir y encara no tancava els ulls quant venien caragols grossos, caragols mitjensés, y caragols petits y caragols petitonets, o siga, caragolassos, caragolots, caragols llisos, caragolets, caragolins y caragolitins... tots amb unes banyes llargues, llargues, y anaven per damunt el meu llit, p'el coixí, pels llensols, per la vánava, per la capsalera, pels pilars, pels quadros, per les cadires, per les taules y fins y tot pobre de mi! per damunt la meua cara.

Y de día! Ja era ben per demés que me posás a fer feina. Tan sols la meua ploma sabia posar... banyes... caragols y no conversava més que d'es caragols y de ses banyes fins que á la fi, tirantho tot a rodar, fins y tot el meu-cap m'en anava a passetjar y vaig sentir que deyen... No heu diré no.

Noltros tenim una casa l'estimam molt... Els caragols tenen la seva casa y no la deixen may. Noltros tenim els ulls, les oreyes, el nas. Els caragols tenen les banyes qu'els serveixen d'ulls d'oreyes. etz.

¿No es en veritat un símbol? Per això, lectores y lectores, han posat a CA-NOSTRA (això deyen) els caragols amb banyes a la seva capsalera. Perque a CA-NOSTRA si no'ls-e maten no'ls podrán fer fugir.

UN DES PUIG DE SES BRUIXES.

COOPERATIVA DE CONSUMS DEL CÍRCOL D'OBREERS CATÓLICS DE PALMA

Ab satisfacció hem lletgit la memoria y balanç que mos han enviat del segon semestre de l'any 1908. No poden esser mes afalagadors els seus resultats. Durant aquest mitj

any han venut per 3.474'19 pessetes més qu'entany en igual temps. Han mort y obrat onze porcs que importen 171 arroves.

Apesar de l'alsada del sucre, en ella no s'han variat els preus, degut haverne comprat una tonelada.

Desde'l 1 de Juriol al 31 de Decembre de 1908, han venut per 8.841'96 pessetes, quina venta diari gira demunt 56'98 pessetes, haventne tengut de benefici 752'12 pessetes.

Ens plau felicitar a la Junta d'aquesta Cooperativa per la seva gestió de tants felissos resultats a favor de la classe obrera.

Del Món

Janer de 1909.

21—En París el diputat socialista Mr. Violette proposa una ley quantre la premsa criminalista.—Els masons tracten de fundar una logia a Barcelona y fer a n-en Lerroux president del Orient Nacional.—Mor el Sr. Marqués de Grijalva, senador vitalici.—Se concedeix la gran creu de Beneficencia a la Reyna Elena d'Italia per sos hermosos treballs en les regions desolades pels terratremols.—A Jerez l'Arquebisbe de Sevilla inaugura les escoles catòliques de les Germanes de Sant Vicent de Paul.

22—Els solidaris presenten per candidat a la diputació per Sabadell al Sr. Cruells.—El Sr. Albó se proposa presentar un projecte de ley pera concedir pensions als obrers vells o inválits.—Dihuen de Johannesburg (Transvaal) que s'han esbucat unes mines morint 160 miners. (Deu los tenga a la Gloria).—A Madrit moren de fam dues pobres dones. (Al cel sien).—Grans inundacions a Ceuta.—Moviments sísmics a distints punts d'Asia, se creu que hi ha moltes víctimes. Deu les tenga.

23—Se pega foc una pahisa de Sa Pobla.—Grans temporals a Málaga.—S'anuncien les oposicions a les escoles de nins y de nines vacants a les Balears.—El celebrat artista Quirós-exposa dos cuadros magnífics a n-el saló de Belles Arts.

24—Segueixen postulant p'els carrers demanant almoines per les víctimes d'Italia.—A Ceuta s'hi desencadena un terrible temporal.—En Maura ha millorat de la malaltia qu'el feu estar al llit.—Amb motiu del Sant del Rey, se firmen indults de pena de mort.

25—El Círcol d'Obreers Catòlics celebra la seva festa.—A la Catedral se fan rogatives a fi de que Deu allunyi de Mallorca als terratremols.—A Barcelona recoheixen un pobre que se moria de fret y dins sa faixa hi duya 7.500 pss.—Se pega foc a una fàbrica d'oli de Málaga, després d'haver explotat les calderes.—Arriba a Messina el "Princesa d'Asturies."—A unes obres elèctriques d'Alicant mor un homo y queden cinc de ferits.

26—Fa molt de temporal a la mar.—A Felanitx se pega foc una pahisa.—Per Catalunya hi caven grans nevades.—En Maura proposa acabar la discussió del projecte d'Administració local.—Moren a Málaga dos dels ferits a l'explosió de la fàbrica d'oli.—A Saragossa una tubería d'una fàbrica mata dos homes.

27—Els propietaris de les coves de "Ams," (Manacor) han rebut el material indispensable per instal·lar la electricitat.—A n-el Liric s'estrena una pessa del Sr. Romero Landa y música del Sr. Moya. Un éxit.—En Moret dona orde de qu'els lliberals no s'oposin a l'Administració local.—Y més tart, dona contra orde de que sí, s'hi oposin.—A una mina de carbó de Pitsburg ocorreix una explosió de grisú y moren cinquanta miners.

Noves d'Inca

—Les colectes verificades en la Parroquia, els tres dies de rogatives, produïren 173 pessetes que son estat enviades, per conducte del Sr. Bisbe de Mallorca, a les desgraciades víctimes sobrevivents del catàclisme de Sicilia y Calabria.

—Dijous a vespre se verificá a n-el teatre Círcol d'Obreers Catòlics, una funció a benefici dels damnificats italians.

Posaren ab escena per primera vegada en aquesta localitat, el drama titulat *La Posada de Patrorraso* y terminá la festa ab la pessa cómica *Lo dia dels Ignocents*.

La funció agradá ferm.

A un entr'acte D. Bartomeu Bestart, juntament en son net Bartomeu, passaren la besina pel públic per recaudar llimosnes, produint la colecta 80'75 pess. que serán enviades a socorre les esmentades víctimes dels terratremols.

—Una Real Orde d'aquests dies mana que desde'l Febrer propvinent, el Regiment Infanteria d'Inca, núm. 62, quedi ab la plantilla de 240 homós.

—La Comissió Provincial ha acordat informar favorablement l'expedient instruit pe'l Ajuntament d'Inca, ab l'objecte d'obtenir del Ministeri de la Governació l'autorizació necessaria pera comprar un solar, en el que s'ha de construir el nou Corté en projecte.

—Els camins vecinals están casi intransitables, a causa de les fondes giryes dels carros, clots y munts de pedres, quins no permeten el pas de dos carros que venguen en direcció contraria, quant si dits camins estasen lliures tendrien prou amplaria.

Moltes vegades ha insistit la premsa sobre el mal estat dels camins y apesar de tot no s'ha fet res. CA-NOSTRA empendrá una campanya sobre'ls d'Inca si no se fan compondre tal com pertoca.

—Hem tengut el gust de poder veure uns artístics y superbiosos diplomes que D. Joan Verd, Rector de Seuva, ha fet elaborar per distingir els nins y nines, més aventatjats en doctrina cristiana, a la repartició de premis que tendrá lloc a n-aquella Parroquia, en motiu del Jubileu Pontifical.

Dins el mostrador de la llibreria del carter de Mallorca, n'hi haurá un esposat uns quants dies.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

		pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	70'50
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	18'50
Xeixa id.	id. de 19'00 a	18'50
Ordi mallorquí.	id. de 11'75 a	11'50
Ordi foraster.	id. a	10'50
Sivada.	id. a	09'00
Ídem forastera.	id. a	07'00
Faves cuitores.	id. a	21'00
Ídem ordinaries.	id. a	19'00
Ídem pel bestia.	id. a	18'00
Blat de les Indies.	id. a	16'00
Siurons.	id. de 00'00 a	20'00
Fasols.	id. a	25'00
Monjetes de confit.	id. a	50'00
Ídem blanques.	id. a	25'00
Figues seques.	el quintá de 00'00 a	08'00
Safra	s'unsá de 00'00 a	03'00
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'95
Ous	dotzena	a 01'20
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'55
Monéatos	id. de 02'25 a	02'75

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Entretenciments

Solucions al passa-temps del número seixanta nou.

Tarjeta:—Cinto Verdager.

Xarada:—Perdó.

Fuga de vocals:

Bona amor viviu, viviu,
no espereu de mi govern,
allà ont heu fet s'estiu
anau a ferhi s'ivern.

Preguntes:—1.ª, per Cicerón, l'any 63 a. de J.—2.ª, per Alalo, rey de Pérgamo l'any 138 a. de J.—3.ª, per Papirio Cursor, l'any 306 a. d. J.

Intrínquilis:—Paula.

Endevinaya:

No m'apurará cap mica
perque tant com tú jo sé;
qu'aqueix gros y mal fané
es un BOMBO de música.

TRENCA CLOSQUES

Na Pera no deixes di perque

no creix.

Ab aquestes lletres compondre un refrán mallorquí.

EL MORO MUSSA.

XARADA.

Una lletra la prima
y un article la dos,
al TOT molt llastimós
té qui no l'endevina.

SIMAR.

FUGA DE VOCALS.

S'.g. d. s. F. nt c. b. rt.

c. r. d. m. l d. v. ntr.;

s. s f. dr. n. s. d. C. ns..

d. n. n f. v. s . l. f. rt.

SANILL.

PREGUNTES.

1.ª ¿Per qui y quant se inventaren les estanayes?

2.ª ¿En quin any es feren les primeres lluites d'alefants en Roma?

3.^a ¿En quin any se trobaren les mines de mercuri d'Almadén en Espanya?

UN MODERNISTA.

QUADRAT DE PARAULES.

• • •

• • •

• • •

• • •

Sustituïu aquests punts per lletres, de modo que lletgides horizontal y verticalment, diguen:

1. Lo que solen du els capellans.

2. De lo que solen ser les calderes.

3. Nom d'un cosí meu.

4. Lo que solen tenir les mares per sos fills.

UN ARIANYÉ.

ENDEVINAYA.

No convers'... fas conversá,
estic estreta y tencada,
y me duen amagada
per allá aont vull aná.

UN EMPELTADÓ.

A NOSTRES LLETGIDORS

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy, avant per 50 centims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix nombre, de manera que repartintse entre si els nombres cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

¡Voleu més baratural!

Els subscriptors que paguin una anyalitat adelantada a nostra Administració, tendrán dret a triar un llibre de pesseta, a la llibreria del carrer de Mallorca, 1, Inca.

Aquest oferiment sols es pels subscriptors que paguen 4 pessetes anyals de suscripció.

Els qui se suscriguen durant aquest més a CA-NOSTRA y paguin mitj any adelantat los donarem el regalo que preparam per nostres subscriptors.

La Bona Causa

Llibreria d'en MIQUEL DURÁN

En aquest establiment s'han rebut una partida de coses bones de que tothom deu provehirse ara per a cap d'any.

DIETARIS molt ben presentats	1'00
ALMANACH Bailly-Bailliere	1'50
BLOCS ordinari y religiosos	0'20

Obra de Actualitat

LA SAGRADA EUCHARISTIA

Llibre dedicat a Sa Santitat

PIO X.

PER

MOSSEN PAU MIR Y FERRER

Rector de Porreres.

Se ven en nostra Llibreria a n-el preu de 6 reals. Mallorca, 1, Inca.

Imprenta de Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMIA * PRONTIUT
en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

Almanac

DE LA FAMILIA CRISTIANA

per l'any 1909.

—(o)—

¿Qui no ha lletgides hermoses bibliografies d'aquesta obreta que compte ja vint anys de la seua publicació? El del present any dú escoits gravats y belles historietes que'l fan sumament atractiu y agradable a la familia.

A nostra Llibreria encare ne queden existencies que darán ab notable rebaixa.

Plantas para curar

— — — R. B. GIRON — — —

Medicina y Cirujia de la familia.—Un tomo 3 pesetas.

Mallorca, 1, Inca.

Colecció de Sagells

Ne treven una venal que té 4.000 Sagells, antics y moderns, de tot reynat y república, son una preciositat que val un capital.

Alguns d'aquests son estimats fins a 100 pessetes.

També n'hi ha uns altres 4.000 sense colleccionar, qu'están a la disposició dels qui tenen bona bossa.

A n-aquesta imprenta ne donarem raó.

Altres Obres Noves

Se son rebudes en nostra Llibreria les següents:

DESPUES DE LA HORA DE NONA. Novella dels temps apostòlics, de Monlaur, traduïda al castellá del francés per Mossen Miquel Costa.

RONDALLES CATALANES per D. Ramón Miquel y Planas ab precioses ilustracions per D. Joan Vila.

DICCIONARIO de la lengua española.—Primera edició, Minerva, de bolsillo, de la Casa Calleja.

ALMACENES SAN JOSÉ
DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES

SASTRERIA Y CAMISERIA

LA CASA MEJOR SURTIDA,
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort.

A les persones que, per fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.